

Notyfikacje przewidziane w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice „kodeks graniczny Schengen”

Obowiązek zgłaszania przez obywateli krajów trzecich swojej obecności na terytorium któregośkolwiek państwa członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 21 lit. d)

(2008/C 18/04)

BELGIA

Obowiązek ten został szczegółowo określony w następujących przepisach:

- Artykuł 5 ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i deportacji obywateli krajów trzecich:

„Obywatele krajów trzecich, którzy nie przebywają w instytucji mającej zgodnie z prawem obowiązek zgłoszenia ich jako podróżujących, muszą się zameldować w urzędzie gminy, w której przebywają, w ciągu trzech dni roboczych od przybycia do królestwa, chyba że należą do jednej z kategorii obywateli krajów trzecich, które król zwolnił z takiego obowiązku.

Król określa sposób zameldowania i formę dokumentu wydawanego podczas meldunku, potwierdzającego zameldowanie”.

- Artykuł 18 królewskiego dekretu z dnia 8 października 1981 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i deportacji obywateli krajów trzecich:

„Obowiązek zameldowania się w urzędzie samorządu lokalnego nie dotyczy:

1. Obywateli krajów trzecich, którzy zostali przyjęci do szpitala lub podobnej instytucji podczas pobytu w Belgii.
2. Obywateli krajów trzecich, którzy przebywają w areszcie, więzieniu lub zakładzie opieki społecznej”.

- Artykuł 27 królewskiego dekretu z dnia 8 października 1981 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i deportacji obywateli krajów trzecich:

„Dzieci obywateli krajów trzecich poniżej 15. roku życia muszą zostać zameldowane w urzędzie samorządu lokalnego przez ojca, matkę lub odpowiedzialną osobę/instytucję”.

- Artykuł 28 królewskiego dekretu z dnia 8 października 1981 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i deportacji obywateli krajów trzecich:

„Obywatele krajów trzecich mieszkający w przyczepach, samochodach lub na statkach muszą się wpisać w przewidzianym terminie na listę obywateli krajów trzecich w gminie, w której chcą otrzymywać urzędową

korespondencję. Lokalne władze gminne mają obowiązek wydania zaświadczenia potwierdzającego wpisanie tych osób na listę obywateli krajów trzecich zameldowanych w danej gminie”.

BUŁGARIA

W Republice Bułgarii obowiązek zgłaszania przez obywateli krajów trzecich swojej obecności na terytorium któregośkolwiek państwa członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji z Schengen podlega ustawie o cudzoziemcach:

Artykuł 18 ust. 1: „Przy wjeździe do Republiki Bułgarii cudzoziemcy wypełniają formularz adresowy zgodnie ze wzorem zatwierdzonym przez ministra spraw wewnętrznych, w którym zgłaszają cel przyjazdu i podają na piśmie adres pobytu”.

REPUBLIKA CZESKA

Obowiązek zgłaszania przez obywateli krajów trzecich swojej obecności na terytorium Republiki Czeskiej zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji z Schengen podlega ustawie nr 326/1999 Coll. o pobycie cudzoziemców na terytorium Republiki Czeskiej (rozdział VII, § § 93–102 dotyczące zgłoszenia pobytu na terytorium Republiki).

Zgodnie z tą ustawą cudzoziemiec ma obowiązek zgłoszenia na policji swojej obecności na terytorium Republiki Czeskiej w ciągu 3 dni od przyjazdu.

DANIA

Dania postanowiła nie wprowadzać art. 22 Układu z Schengen.

Ustawa o cudzoziemcach oraz rozporządzenie w tym zakresie nie zawierają żadnych postanowień w sprawie obowiązku zgłaszania przez obywateli krajów trzecich swojej obecności w Danii w przypadku przybycia z innego kraju obszaru Schengen.

NIEMCY

Obywatele krajów trzecich są zobowiązani do zgłoszenia swojej obecności na terytorium któregośkolwiek państwa członkowskiego zgodnie z art. 22 konwencji z Schengen. Odnośny obowiązek zgłoszenia swojej obecności regulują w Niemczech

przepisy § § 11, 14 i 16 Ustawy ramowej o prawie meldunkowym oraz odpowiednie przepisy obowiązujących w krajach związkowych ustaw dotyczących meldunku.

Zgodnie ze wspomnianą ustawą ramową, względnie stosownie do identycznych w tym zakresie uregulowań zawartych w obowiązujących w krajach związkowych ustaw dotyczących meldunku istnieje powszechny obowiązek zameldowania się wraz z wprowadzeniem się do mieszkania znajdującego się na terenie kraju oraz obowiązek wymeldowania się wraz z przeprowadzką za granicę. Obowiązków zameldowania się lub wymeldowania się należy dopełnić odpowiednio w ciągu jednego tygodnia/dwóch tygodni od momentu wprowadzenia się bądź wyprowadzenia się przy rezygnacji z mieszkania znajdującego się na terenie kraju. W tym zakresie właściwe są gminne organy meldunkowe.

Powszechny obowiązek meldunkowy dotyczy zarówno Niemców, jak i cudzoziemców. Nie stosuje się rozróżnienia na cudzoziemców będących obywatelami UE i obywateli krajów trzecich.

Szczególny obowiązek meldunkowy w miejscach zakwaterowania oraz w szpitalach czy domach opieki pozostaje bez uszczerbku dla powszechnego obowiązku meldunkowego.

ESTONIA

Zgodnie z art. 9 ustawy o granicach państwa (opublikowanej w Riigi Teataja (Dziennik Ustaw) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191) granicę państwa można przekroczyć na przejściu granicznym. Z tego względu zgłaszanie obecności nie jest wymagane.

GRECJA

Artykuł 87 ust. 1 oraz 2 ustawy 3386/2005 stanowi, że obywatele krajów trzecich muszą natychmiast po wjeździe do Grecji zgłosić swoje przybycie osobom udzielającym im zakwaterowania poprzez okazanie paszportu lub innego dokumentu podróży uznanego w konwencjach międzynarodowych, wizy wjazdowej lub pozwolenia na pobyt. Następnie osoby udzielające zakwaterowania lub umożliwiające czasowy pobyt muszą natychmiast poinformować policję oraz właściwe biuro ds. cudzoziemców i imigrantów o przybyciu i wyjeździe cudzoziemców, którzy u nich przebywają. Cudzoziemcom i innym osobom, które łamią te przepisy, grozi grzywna od 1 500 do 3 000 EUR.

HISZPANIA

Zgodnie z hiszpańskim prawem w niektórych przypadkach obywatele krajów trzecich podlegają obowiązkowi zgłoszenia wjazdu do kraju.

Artykuł 12 dekretu królewskiego nr 2393/2004 z dnia 30 grudnia 2004 r. przyjmującego rozporządzenie wykonawcze

w sprawie ustawy organicznej nr 4/2000 z dnia 11 stycznia 2000 r. w sprawie praw i wolności cudzoziemców w Hiszpanii oraz ich integracji społecznej, stanowi:

1. „Cudzoziemcy przybywający na terytorium Hiszpanii z krajów, z którymi Hiszpania podpisała umowę o zniesieniu kontroli granicznej, mają obowiązek zgłosić swe przybycie osobiście policjantowi w Hiszpanii”.
2. „Jeżeli takie zgłoszenie nie nastąpi przy wjeździe, musi mieć miejsce w ciągu trzech dni roboczych od dnia wjazdu, w dowolnym komisariacie policji lub w biurze dla cudzoziemców”.

FRANCJA

Francuskie prawo określa ten obowiązek w art. L. 531-2, R. 211-32, R. 211-33, R. 212-5 oraz R.212-6 CESEDA (*Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile*), które stanowią, że obywatele krajów trzecich muszą wypełnić zgłoszenie przy wjeździe na terytorium kraju.

WŁOCHY

Informacje na ten temat zostaną opublikowane później.

CYPR

Rozporządzenie 242/72, zmienione, wydane w związku z ustawą o cudzoziemcach i imigrantach stanowi w rozdziale 105, zmienionym, ust. 35 oraz 36, że każdy cudzoziemiec przybywający do Republiki Cypryjskiej ma obowiązek w ciągu siedmiu dni od przybycia stawić się w biurze meldunkowym w regionie, w którym zamierza lub planuje przebywać, gdzie otrzyma, zgodnie z tym przepisem, zaświadczenie o meldunku.

ŁOTWA

Obywatele krajów trzecich składający wniosek o zezwolenie na pobyt stały lub czasowy w Republice Łotewskiej muszą podać miejsce pobytu.

LITWA

Nie ma obowiązku zgłaszania przez obywateli krajów trzecich swojej obecności na terytorium Litwy zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji z Schengen.

LUKSEMBURG

Obywatele krajów trzecich zgłaszają swoją obecność w kraju w ciągu 3 dni w miejscu (gminie lub hotelu) pobytu.

WĘGRY

Artykuł 88 ustawy XXXIX z 2001 r. o przybyciu i pobycie cudzoziemców stanowi, że mają oni obowiązek zgłosić miejsce pobytu w wydziale policji dla cudzoziemców.

MALTA

W chwili obecnej obywatele krajów trzecich są zobowiązani spełnić kryteria wjazdu określone w ustawie o imigracji (rozdz. 217) i przepisach wykonawczych. Akty prawne określone w Artykuł 22 konwencji z Schengen należy przyjąć przed wejściem Malty do strefy Schengen.

NIDERLANDY

Artykuł 4.4 dekretu o cudzoziemcach stanowi, że cudzoziemiec przybywający do kraju lub opuszczający Niderlandy przez granicę zewnętrzną musi zgłosić się na przejściu granicznym na granicy zewnętrznej w godzinach otwarcia do urzędnika odpowiedzialnego za kontrolę granic. Minister może wyrazić zgodę na wyjątek od tego wymogu na pewnych warunkach. Powyższe nie dotyczy obywateli krajów Beneluxu.

Warunkowy wjazd może zależeć również od spełnienia wymogu zameldowania. Taki wymóg polega na zgłoszeniu się w ciągu trzech dni w wydziale policji dla cudzoziemców lokalnej komendy policji w gminie, w której przebywa cudzoziemiec. Jeżeli – z powodu soboty, niedzieli lub świąt – cudzoziemiec nie może spełnić wymogu zameldowania w ciągu trzech dni, na dokumencie potwierdzającym przekroczenie granicy należy umieścić następującą adnotację: „zgłosić się najpóźniej do ... (data)”.

Artykuł 4.39 dekretu o cudzoziemcach stanowi, że cudzoziemiec bez prawa pobytu musi zgłosić się osobiście i bezzwłocznie do komendanta lokalnej komendy policji w gminie, w której przebywa.

Artykuł 4.47 dekretu o cudzoziemcach stanowi, co następuje:

- „1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium legalnie, zgodnie z definicją zawartą w art. 8.i ustawy, który przybył do Niderlandów na pobyt dłuższy niż trzy miesiące, musi zgłosić się osobiście w ciągu trzech dni od przybycia do komendanta lokalnej komendy policji w gminie, w której przebywa.
2. Obliczając okres trzech miesięcy wymieniony w ust. 1, wlicza się wcześniejsze pobyty w Niderlandach w okresie sześciu miesięcy poprzedzających przybycie.
3. W przypadku cudzoziemców poniżej 12. roku życia zgłoszenia dokonuje osoba, z którą cudzoziemiec mieszka”.

Artykuł 4.48 dekretu o cudzoziemcach stanowi, co następuje:

- „1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium legalnie, zgodnie z definicją zawartą w art. 8.i ustawy, który przybył do Niderlandów na pobyt do trzech miesięcy, musi zgłosić się osobiście w ciągu trzech dni od przybycia do komendanta lokalnej komendy policji w gminie, w której przebywa.
2. Wszelkie wymogi zgłoszenia w związku z powyższym ustępem w przypadku cudzoziemców poniżej 12. roku życia spełnia osoba, z którą cudzoziemiec mieszka.
3. Ustęp 1 nie dotyczy cudzoziemców zatrzymujących się w hotelu lub instytucji, której właściciel, najemca lub zarządca ma na mocy prawa lokalnego obowiązek zgłoszenia właściwym władzom faktu udzielenia noclegu przyjezdnym”.

Artykuł 4.49 dekretu o cudzoziemcach stanowi, co następuje:

- „1. Cudzoziemiec posiadający wizę lub dokument uprawniający do przekroczenia granicy, w którym właściwe władze zamieściły adnotację o konieczności zgłoszenia się na policję dla cudzoziemców w Niderlandach, musi zgłosić się osobiście w ciągu trzech dni od przybycia do komendanta lokalnej komendy policji w gminie wymienionej w takiej adnotacji.
2. Ustęp 1 nie dotyczy obywateli państw będących stroną Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ani obywateli Szwajcarii”.

Artykuł 4.50 dekretu o cudzoziemcach stanowi, co następuje:

- „1. Cudzoziemiec przybywający do Niderlandów w celu podjęcia pracy jako marynarz na statku musi zgłosić się osobiście w ciągu trzech dni od przybycia do komendanta lokalnej komendy policji w gminie, w której szuka pracy.
2. Ustęp 1 nie dotyczy obywateli państw będących stroną Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ani obywateli Szwajcarii”.

AUSTRIA

§ 5 austriackiej ustawy federalnej stanowiącej o obowiązku zgłoszenia na policję (ustawa meldunkowa z 1991 r. – MeldeG), austriacki federalny dziennik ustaw nr 1992/9 w wersji z austriackiego federalnego dziennika ustaw nr I 2006/45

Zakwaterowanie w hotelach

„1) Kto korzysta z zakwaterowania jako gość hotelowy, musi, niezależnie od okresu korzystania z zakwaterowania, zostać zameldowany poprzez odpowiedni wpis do książki gości hotelowych bez nadmiernej zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż w ciągu 24 godzin od przyjazdu.

2) Meldunek osób, które przestają korzystać z zakwaterowania jako goście hotelowi, musi zostać anulowany poprzez odpowiedni wpis do książki gości hotelowych w okresie od 24 godzin przed wyjazdem danej osoby do momentu natychmiast po wyjeździe.

3) Grupy wycieczkowe składające się co najmniej z ośmiu uczestników nie podlegają, z wyjątkiem kierownika grupy, obowiązkowi zameldowania określonemu w ust. 1 oraz 2, jeżeli w chwili przybycia do miejsca zakwaterowania kierownik grupy przedłoży gospodarzowi lub jego przedstawicielowi listę uczestników wycieczki, zawierającą nazwiska, obywatelstwo oraz – w przypadku gości zagranicznych – rodzaj i numer dokumentu podróży oraz nazwę organu, który go wydał. Powyższego przepisu nie stosuje się w przypadku, gdy grupa wycieczkowa korzysta z zakwaterowania w jednym hotelu przez ponad siedem dni.

4) Jeżeli okres zakwaterowania w hotelu przekracza dwa miesiące, gościa należy również zameldować w biurze meldunkowym. Meldunku trzeba dokonać nie później niż trzeciego dnia po wyżej wymienionym okresie dwóch miesięcy; w przeciwnym razie przepisy § § 3 oraz 4 stosuje się *mutatis mutandis*”.

§ 6 austriackiej ustawy federalnej stanowiącej o obowiązku zameldowania na policji (ustawa meldunkowa z 1991 r. – MeldeG), austriacki federalny dziennik ustaw nr 1992/9 w wersji z austriackiego federalnego dziennika ustaw nr 1 2006/45

„Cudzoziemcy podlegający obowiązkowi zameldowania i wykonujący pracę zarobkową na terytorium Federalnej Republiki Austrii, co związane jest z wymogiem posiadania urzędowego zezwolenia na pracę, muszą, niezależnie od innych obowiązków meldunkowych z tytułu § 5, zostać również zameldowani w biurze meldunkowym, a następnie przez nie wymeldowani. Przepisy § § 3 oraz 4 stosuje się *mutatis mutandis*”.

§ 3 ustawy meldunkowej (MeldeG) – zakwaterowanie w lokalach mieszkalnych; zameldowanie

„1) Kto korzysta z zakwaterowania w lokalu mieszkalnym, musi zostać zameldowany w biurze meldunkowym w ciągu trzech dni od zakwaterowania.

2) Wszystkie pola formularza meldunkowego muszą być wypełnione, odpowiednio, dla każdej zgłaszanej osoby. Jeżeli lokal mieszkalny znajduje się w budynku z kilkoma adresami, należy stosować oznaczenie lokalu zgodnie z § 14 ust. 2 austriackiej ustawy pocztowej z 1997 r.

3) Do meldunku potrzebny jest prawidłowo wypełniony formularz meldunkowy oraz akty notarialne potwierdzające tożsamość osoby korzystającej z zakwaterowania (§ 1 ust. 5a) – oprócz numeru z rejestru meldunkowego; obowiązkiem takiej osoby jest współpraca przy potwierdzeniu jej tożsamości. Jeżeli

osoba ta zgłosi dane miejsce zakwaterowania jako główny adres zamieszkania oraz jeżeli osoba podlegająca meldunkowi posiadała wcześniej główne miejsce zamieszkania na terytorium Federalnej Republiki Austrii, anulowania lub zmiany meldunku (§ 11 ust. 2) odnośnie do danego miejsca zakwaterowania należy dokonać jednocześnie w biurze meldunkowym właściwym dla głównego miejsca zamieszkania.

4) Biuro meldunkowe musi potwierdzić meldunek oraz w stosownych przypadkach wszelkie zmiany w nim lub anulowanie meldunku na piśmie. W tym celu załącza się formularz meldunkowy do kopii, zawierającej dane meldunkowe, które nie uległy zmianie, z ogólnej bazy danych lub – na wniosek strony zobowiązanej do zameldowania – do kopii z danymi meldunkowymi ostatnio zmienianymi. Jeżeli w trakcie meldowania dojdzie do zmiany meldunku we właściwym biurze zgodnie z ust. 3, takie biuro meldunkowe ma obowiązek wprowadzenia zmiany do Centralnego Rejestru Mieszkańców; dane biuro meldunkowe wymienione w ust. 1 otrzyma możliwość dostępu do Centralnego Rejestru Mieszkańców w celach informacyjnych”.

§ 4 MeldeG – zakwaterowanie w lokalach mieszkalnych; anulowanie zameldowania

„1) Meldunek osób zwalnających lokal mieszkalny, musi zostać anulowany w biurze meldunkowym w ciągu trzech dni przed lub po zakończeniu zakwaterowania.

2) Dostarczona dokumentacja zawiera informacje o tożsamości osoby podlegającej obowiązkowi zameldowania; meldunek można również anulować w biurze meldunkowym właściwym do zameldowania, w którym miało ono miejsce.

3) Formularz meldunkowy musi być prawidłowo i całkowicie wypełniony dla każdej osoby, której zameldowanie ma być anulowane.

4) Biuro meldunkowe musi potwierdzić anulowanie zameldowania na piśmie na kopii z ogólnej bazy danych (§ 16) odnośnie do danej osoby lub, na wniosek tej osoby, na kopii danych meldunkowych ostatnio zmienianych, poprzez załączenie formularza meldunkowego, który zostanie wręczony osobie podlegającej obowiązkowi zameldowania jako dokument poświadczający anulowanie zameldowania. Jeżeli dojdzie do anulowania zameldowania we właściwym biurze meldunkowym zgodnie z ust. 2 lub § 3 ust. 3, biuro to ponosi odpowiedzialność za wprowadzenie zmian do Centralnego Rejestru Mieszkańców; biuro meldunkowe wymienione w ust. 1 otrzyma możliwość dostępu do Centralnego Rejestru Mieszkańców w celach informacyjnych”.

§ 1 MeldeG – Definicje terminów

„5a) Dane określające tożsamość to imię i nazwisko, płeć, data i miejsce urodzenia (miasto, data, kraj związkowy w przypadku zameldowania w Austrii oraz państwo w przypadku zamieszkania za granicą), numer meldunkowy (numer z centralnego rejestru mieszkańców) oraz obywatelstwo; w przypadku cudzoziemców – rodzaj i numer dokumentu podróży, nazwa organu, który go wydał oraz data i państwo wydania dokumentów podróży”.

§ 11 MeldeG – Zmiana zgłoszonych danych

„2) Zmiany meldunku należy dokonać w ciągu jednego miesiąca, jeżeli zmian wymienionych w ust. 1 i 1a dokonano za granicą lub główne miejsce zamieszkania przeniesiono do lub z miejsca zakwaterowania bez związku z procedurą reklamacji (§ 17). W zmianie zameldowania dotyczącej nowego miejsca zamieszkania osoba podlegająca obowiązkowi zameldowania musi dostarczyć dokumenty wskazujące, że doszło do zmiany zameldowania w stosunku do poprzedniego głównego miejsca zamieszkania”.

POLSKA

Zgodnie z art. 23–26 Ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych z dnia 10 kwietnia 1974 r. (Dziennik Ustaw nr 06.139.993 z późniejszymi zmianami) cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mają obowiązek zgłoszenia swojej obecności zgodnie z przepisami wyżej wymienionej ustawy.

Cudzoziemiec przebywający poza zakładem hotelarskim, zakładem udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem lub wypoczynkiem jest obowiązany zameldować się na pobyt czasowy przed upływem czterech dni od przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeżeli koniec terminu do dokonania obowiązku meldunkowego przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni.

Czasowy pobyt grupy turystycznej jest zgłaszany przez kierownika grupy, którego obowiązkiem jest przedłożenie dyrektorowi hotelu lub upoważnionej osobie będącej pracownikiem hotelu listy uczestników wycieczki oraz dokumentów podróży uprawniających ich do przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

1. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania na pobyt stały, zgłasza dane wymagane do zameldowania, przedstawia kartę pobytu stałego wydaną w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich bądź decyzją o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej lub o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany.

2. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania na pobyt czasowy trwający do 3 miesięcy, zgłasza dane wymagane do zameldowania oraz przedstawia wizę, a w przypadku, gdy wjazd cudzoziemca nastąpił na podstawie umowy przewidywanej zniesienie lub ograniczenie obowiązku posiadania wizy – dokument podróży, czasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, kartę pobytu albo zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich bądź decyzję o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej lub o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany.

PORTUGALIA

Artykuł 26 ust. 1 dekretu z mocą ustawy nr 244/98 z dnia 8 sierpnia 1998 r., zmienionego dekretem z mocą ustawy nr 34/2003 z dnia 25 lutego 2003 r., wprowadza obowiązek zgłoszenia wjazdu do kraju: „Cudzoziemcy wjeżdżający do kraju z innego państwa członkowskiego przez przejście graniczne nieobjęte kontrolą graniczną mają obowiązek zgłoszenia faktu przybycia w ciągu trzech dni roboczych od przybycia”.

RUMUNIA

Artykuł 102 ustawy o cudzoziemcach nr 194/2002 stanowi:

„1) Cudzoziemiec, który legalnie wjechał na terytorium Rumunii, jest zobowiązany poinformować o tym odpowiednie władze lokalne w terminie 3 dni od daty wjazdu. Obowiązek ten nie dotyczy obywateli UE i państw członkowskich EOG.

2) W przypadku zakwaterowania w hotelu lub innym miejscu zakwaterowania turystów cudzoziemiec wypełnia formalności meldunkowe w urzędzie administracji, który następnie przekazuje wymagane dane do właściwej terytorialnie komendy policji”.

SŁOWENIA

Metody i procedury meldowania na pobyt stały lub czasowy i wymeldowania z pobytu oraz meldowania i wymeldowania gości podlegają przepisom ustawy o meldunku mieszkańców (ZPPreb-UPB1, Ur. l. RS nr 59/2006), określającej obowiązek meldunku cudzoziemców zależnie od rodzaju pobytu.

1. Zakwaterowanie w zakładzie hotelarskim lub turystycznym

Zakłady hotelarskie lub turystyczne to miejsca przeznaczone do przyjmowania osób w celu udzielenia noclegu lub umożliwienia wypoczynku (hotele, motele, sanatoria, pensjonaty, domy wczasowe, domy agroturystyczne, wioski wczasowe, kempingi, mariny, schroniska górskie i inne domy lub budynki na potrzeby zakwaterowania lub wypoczynku).

Cudzoziemcy zatrzymujący się w zakładzie hotelarskim lub turystycznym muszą zostać zameldowani przez podmiot udzielający zakwaterowania we właściwej komendzie policji w ciągu 12 godzin od zakwaterowania i wymeldowani w ciągu 12 godzin od wyjazdu (art. 10 ust. 1 ZPPreb).

Podmiot udzielający zakwaterowania to osoba prawna, niezależny przedsiębiorca lub osoba fizyczna przyjmująca gości za opłatą w celu udostępnienia noclegu lub umożliwienia wypoczynku, lub oferująca czasowe zakwaterowanie w ramach prowadzonej działalności.

2. Pobyt w zakładzie pobytowym

Zakłady pobytowe to lokale jednoosobowe, akademiki i domy studenckie, domy starców, zakłady opieki oraz inne zakłady będące lokalami komunalnymi lub prowadzące działalność związaną z pobytem przez całą dobę.

Cudzoziemcy bez zezwolenia na pobyt, zatrzymujący się w zakładzie pobytowym, muszą zostać zameldowani przez podmiot udzielający zakwaterowania we właściwej komendzie policji w ciągu trzech dni od przybycia i wymeldowani w ciągu trzech dni od wyjazdu (art. 10 ust. 2 ZPPreb). Cudzoziemcy posiadający zezwolenie na pobyt, zatrzymujący się w zakładzie pobytowym, muszą zostać zameldowani przez podmiot udzielający zakwaterowania we właściwym urzędzie samorządu lokalnego w ciągu trzech dni od przybycia i wymeldowani w ciągu trzech dni od wyjazdu (art. 11 ust. 2 ZPPreb).

3. *Pobyt w zakładzie innym niż turystyczny, hotelarski lub pobytowy*

Cudzoziemcy bez zezwolenia na pobyt, niezatrzymujący się w zakładzie hotelarskim lub turystycznym, muszą zameldować się we właściwej komendzie policji w ciągu trzech dni od przekroczenia granicy kraju lub zmiany zakwaterowania i wymeldować się przed wyjazdem (art. 10 ust. 3 ZPPreb). Cudzoziemcy posiadający zezwolenie na pobyt, którzy nie zgłosili miejsca swego pobytu stałego lub czasowego w Republice Słowenii w urzędzie samorządu lokalnego, muszą się zameldować na pobyt czasowy w urzędzie samorządu lokalnego w ciągu trzech dni od przeprowadzki (art. 12 ust. 3 ZPPreb).

Cudzoziemcy posiadający zezwolenie na pobyt muszą się zameldować na pobyt czasowy w urzędzie samorządu lokalnego w ciągu trzech dni od przeprowadzki, jeżeli przebywają lub zamieszkują czasowo poza miejscem stałego lub czasowego pobytu w zakładach, takich jak domki letniskowe, lokale mieszkalne i inne tym podobne (inne niż zakłady turystyczne lub hotelowe) i zamierzają w nich przebywać przez dłużej niż 60 dni, a już zameldowali się na pobyt stały lub czasowy w urzędzie samorządu lokalnego (art. 12 ust. 1 ZPPreb).

4. *Zakwaterowanie w zakładach zdrowotnych*

Zakłady opieki zdrowotnej przyjmujące na leczenie cudzoziemców muszą poinformować o tym właściwe władze w ciągu 24 godzin od przyjęcia (art. 84 Ztuj).

SŁOWACJA

Informacje na ten temat zostaną opublikowane później.

FINLANDIA

Ustawa o cudzoziemcach (301/2004) art. 130 ust. 3

„Osoba niebędąca obywatelem państwa członkowskiego UE lub cudzoziemiec o porównywalnym statusie ma obowiązek

zgłoszenia się do władz w ciągu trzech dni od przybycia do kraju. Szczegółowe postanowienia w sprawie zgłoszenia mogą zostać wydane przez ministra spraw wewnętrznych w postaci dekretu”.

SZWECJA

Nie istnieją krajowe przepisy związane z art. 21 lit. d) poza rozdziałem 6 § 13 ustawy o cudzoziemcach w następującym brzmieniu:

„Każda osoba prowadząca hotel, pensjonat lub inną działalność polegającą na udzielaniu noclegu ma obowiązek uzyskania danych od cudzoziemców poprzez wypełnienie i podpisanie przez nich karty meldunkowej. Krajowa komenda policji może szczegółowo określić, jakie dane są wymagane.

Cudzoziemiec ma obowiązek udowodnienia swojej tożsamości poprzez okazanie ważnego dowodu tożsamości”.

ISLANDIA

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach nr 96/2002 obywatel kraju trzeciego, który otrzymał zezwolenie na pobyt w Islandii, ma obowiązek zgłoszenia swojej obecności władzom w ciągu tygodnia od przybycia. Ta sama zasada dotyczy obywatela kraju trzeciego, który zamierza złożyć wniosek o zezwolenie na pobyt lub takie zezwolenie musi posiadać.

NORWEGIA

Kwestia ta podlega art. 23 ust. 1 ustawy o imigrantach, dotyczącemu zgłaszania obecności po przekroczeniu granicy zewnętrznej, który stanowi, co następuje:

„Każda osoba przybywająca do kraju ma obowiązek natychmiastowego zgłoszenia się do kontroli paszportowej lub najbliższej komendy policji”.

Ustawa o imigrantach w art. 14 ust. 1, dotyczącym zgłoszenia do władz, zajmuje się kwestią obowiązku zgłoszenia przez cudzoziemca swojej obecności na terytorium kraju. Ustęp ten stanowi:

„Każdy cudzoziemiec, który otrzymał zezwolenie na pracę lub pobyt przed przybyciem, jest zobowiązany w ciągu tygodnia od przybycia zgłosić się do lokalnej komendy policji. To samo dotyczy każdego cudzoziemca, który zamierza składać wniosek o takie zezwolenie lub zezwolenie takie musi posiadać”.